

Fra: Øyvind Hosøy <ohosoy@online.no>
Sendt: mandag 22. november 2021 20:20
Til: Sverre Solberg
Kopi: Postmottak Alver
Emne: Den siste oppmålingen av grenselinjen mellom bnr 11/84, 6 og bnr 11/3 på Hølleland
Vedlegg: Skyldsætningsforretning 1852, skjøte på 11-84 [1].pdf; Oppmålt grenselinje.pdf; Terrengprofil.pdf

Hei Sverre,

Vi ble altså ikke enige om hvor grensen skal gå ned mot sjøen, og under diskusjonen på stedet følte jeg at det er behov for ytterligere avklaringer utover det jeg prøvde å formidle i mine e-poster av 9. og 23. november 2020.

Disse kommer her:

Som du noterte etter oppmålingen er uenigheten om hvor grenselinjen går, eller møter sjølinjen, basert på to forskjellige utgangspunkt, henholdsvis «Skyldsætningsforretningen» av juni 1852 og Hølleland-utskiftningen av 1911.

Det førstnevnte dokumentet (avskrift er lagt ved også her) er det eneste tinglyste dokumentet som konkret stadfester grensene med målte avstander rundt hele det gamle 11/6. Utskiftningen av 1911 omfattet hele gården Hølleland, **med unntak av 11/6**, sannsynligvis fordi den ble skilt ut og oppmålt bare et generasjonsskifte tidligere.

Riktignok ble det ved 1911-utskiftningen gjort en relativ liten grensejustering av den da benevnte «4. skiftelinjen» som formelt innebar en forlengelse østover av den «7. skiftelinjen» som saken gjelder. Forlengelsen hadde og har ingen praktisk betydning for den tradisjonelle forvaltningen av eiendommene på begge sider av grensen, ettersom den ble gjort i stupbratt terreng.

Som kjent var jeg skeptisk til at den linjen jeg selv hadde målt til 110 meter (175 alen) og markert med et tau, ble av dere målt til å være så mye som 5 meter for lang. Det er klart at et slikt stort «avvik» har stor betydning for hvor grensen ender i sjølinjen.

Selvsagt burde kommunen gjort en ny eller flere målinger, både fordi avviket var stort og fordi metoden med å legge målbandet slakt og helt ned mot et delvis ulendt terreng er forbundet med et stort potensiale for feilmåling.

Isteden ble det altså mer snakk om hvilket historisk grunnlag oppmålingen skulle basere seg på og hvordan det skulle tolkes.

Nok om det her, og mer om selve avstands-målingen og potensialet for feilmåling:

Ved hjelp av den angitte avstanden på 175 alen (110 meter), fra 1852-krossen til sjøkanten, er retningen på grenselinjen, og dermed arealet den omslutter, angitt svært nøyaktig, i motsetning til beskrivelsen i 1911-dokumentet som fra 1852-krossen beskriver retningen i «s.r.» som betyr «sørlig retning», ikke noe mer nøyaktig.

På vedlagte tegning av terrengprofilen for linjen på vedlagte kart, er det vist at for den aktuelle profilen er det en relativ liten lengdeforskjell mellom en rett linje og et bånd som følger terrenget, såfremt det måles i en rett linje også sideveis. Forskjellen er maks 1-2 meter, og den utlignes helt eller delvis ved at et fritt hengende måleband alltid henger i en bue ned mot terrenget.

Det er derfor vanskelig å forstå forskjellen på ca 5 meter mellom min og kommunen sin måling. Kommunen bør vurdere grunnlaget på nytt og foreta en ny og endelig måling.

Pr i dag forholder jeg meg til at det utlagte tauet mellom 1852-krossen og sjøkanten ved den store steinen (eller merkesteinen?) representerer den faktiske grensen.

Med den klare beskrivelsen av grensen som foreligger i det vedlagte avskriftet fra 1852-skjøtet, er det kommunen sin plikt å ta dette til følge, ikke bare overlate saken til undertegnede og naboene og evt domstolene eller jordskifteretten, slik det ble uttrykt på den siste oppmålingen.

Mvh,
Øyvind Hosøy
917 87 004
ohosoy@online.no